

Dato: 15.10.2021

Tema: Profeten (fvmh.) og trofasthetssamfunnet

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بَلَى مَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ وَاتَّقَى
فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ: لِكُلِّ غَادِرٍ لَوَاءٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُعْرَفُ
بِهِ

Kjære muslimer!

Trofasthet (wafa), som betyr å opprettholde kjærlighet og vennskap, samt å ikke glemme de gode gjerningene som er gjort, er en av de vakreste moralske egenskapene en muslim bør ha. En muslim kan ikke være utakknemlig og illojal overfor den Allmektige skaperen, som har gitt han endeløse velsignelser. Mennesket viser sin trofasthet ved å tjene Han. Det er upassende for en muslim å glemme de gode gjerningene som er gjort og være illojal mot vår veiledende profet, mot våre foreldre som gikk gjennom mange vanskeligheter da de oppfostret oss og mot vår ektefelle som vi deler de gode og dårlige dagene med.

De beste eksemplene på trofasthet finner vi hos vår profet. Han glemte aldri den minste godheten som ble gjort mot ham, og gjengjeldte alltid det. Etter døden til profetens nærmeste slektninger tok Fatima, kona til hans onkel Abu Talib, morsrollen for ham og oppdro ham med kjærlighet og medfølelse. Da profeten mistet sin tante, et trofasthetssymbol, uttrykte han sin sorg ved å si «Min mor har dødd» og dekket over henne med klesplagget og senket henne i graven. Når ashab, som fulgte han med nysgjerrige øyne, spurte årsaken til denne spesielle oppmerksomheten, ble følgende ord, som gjenspeiler hans trofasthet og takknemlighet, uttrykt av Allahs sendebud; «**Hun var som min mor. Hun tok seg av meg og ga meg mat før sine egne barn.**» (1)

Kjære troende!

Vår profet (fvmh.) ga særlig vekt på å være trofast mot foreldrene. Fordi det er de som fortjener mest trofasthet som følge av det

harde arbeidet de har gjort for barna sine opp gjennom årene. Trofasthet mellom ektefeller er en uunnværlig sak for et fredelig familieliv. Med advarselen «**Ikke glem de gode tingene mellom dere**» (2) i dette Koran-verset understrekes det at man ved uenighet mellom ektefeller heller bør se på alt det gode som ble utført i begynnelsen av ekteskapet enn å fokusere på det dårlige som skaper konflikter. Vår profet (fvmh.), som er det beste forbildet for oss, mintes alltid sin kone Khadija med lengsel etter hennes død og viste sin trofasthet mot henne ved å gjøre gode gjerninger mot hennes venner.

Mine brødre!

For at vennskapet skal fortsette er det nødvendig å være trofast mot sine venner. Etter erobringen av Mekka trodde Ensar at profeten ville bli i Mekka og ikke vende tilbake til Medina. Etter dette trøstet profeten vennene sine med disse ordene: «**Jeg søker tilflukt hos Allah fra å gjøre slikt. Jeg migrerte (gjorde hijrah) til landet deres. Både livet mitt og døden min er med dere.**» (3)

Mine brødre!

La oss ta trofastheten, påliteligheten og lojaliteten til profeten vår (fvmh.), som ble sendt som det beste forbildet for oss, til etterfølge i en tid der dessverre vennskapene svinner, individualismen øker, foreldrene overlates til ensomhet og trofasthet er i ferd med å bli glemt. La oss vise trofasthet mot våre foreldre, ektefeller, barn, søsken og venner. La oss strebe etter å videreføre vennskapet ved å fokusere på det gode og vakre vi hadde før når vi møtes med en urimelig gjerning, og ikke fokusere på feilene.

Jeg vil avslutte min khutba med oversettelse av et vers: «**Den som er trofast mot sitt løfte og omfavner gudfryktighet, skal vite at Allah elsker den gudfryktige.**» (4)

Norge Diyanet Khutba Kommissjon

1. İbn Abdi'l-Ber, el-İstiab, 1/369.
2. Bakara, 2/237.
3. Müslim, Cihâd ve siyer, 86.
4. Âli İmran, 3/76.